

MEIJER, JACOB HEINRICH

Den til hela det falne
menniskio-släcktets uprättelse och
återlösning lidande och korszfäste
Guds son vår dyre frälsare Jesus
Christus i en gudelig betrachtelse
förestäld, som på ridderhuset i Stockho

1736

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
  - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
  - *Sök*:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
  - *Klipp & klistra*:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

MEIJER J.

4 Vitt
Orat
(P.)
1700-1829

Den
Til hela det falne Menniskio-Släktets uprättelse
och återlöfning

Lidande och Torckfäste

GUDS SON

Vår dyre Grälsfäre

JESUS CHRISTUS

I en Gudelig betrachtelse förestäld, som på Ridder-
huset i Stockholm den 21. Martij. 1736. första
gången sångewis upfördes.

Componeradt
Af

Jacob Meijer.

STOCKHOLM

Tryckt uti Historiographi Regni Tryckerij,
Af HARTWIG GERCKEN.

Anno 1736.

4

Notification.

Den för sin sång mycket berömliga *Mademoiselle Rencken*, som nyligen ankommit från Tyskland, lärer till hwars och ens förnöijelse wid detta tilfället låta höra sig.

Billetterne undfås i *Wedewärs Manufactorie* bod, och kunna afhämtas dagen tilföre, emot *ordinaire* priset 3. Daler Kopparmynt.

Sörsta Delen.

CHORAL.

Ster of til Jesum gå,
Och af honom lära,
At hans pina rätt förstå,
Och i hiertat bära:
Jesu, Jesu lär och gif
Of at wäl besinna
Kärlek din, i den wi lif,
Kraft och styrcka finna.

Recitativo.

De Phariseer, lärde männer,
Och Äldste uti Judaland
Förbunde sig emellan wara wänner,
• At alle, med en listig hand,
• På Jesum falla,
• Till fånga taga, och förhöra,
• Anklaga, och i döden föra:
• Ty sade alla,
• Som dem då syntes wara bäst:

Chorus.

• Det må ej skie i denna fäst
At folket ej må upror giöra.

CHORAL.

Uhr Swenska Psalmboken No: 62: 4.

Det är ju klart och kunnigt nog,
At the med wrånghet handla;

Alt the i wård förutan fog
Alt rätt och fräl förwandla:
Bedrägeri och lögn går fort
På äda tberas gator,
Och mordisk rådslag blifwer spord
Af then, som mig nu hatar.

Recit. **J**i Sötebröds högtiden inne war,
Och Jesus Påskalambet ätit,
• Han redo war af werlden gå,
• Och alt upfylla, tå:
• Alt ingen om hans saknad måtte klaga,
Til underpant han ej förgåtit
Sitt dyra Testament
Och lemna qwar,
Dyet Helga Sacrament;
Dår sselfwer han förenad med oss swaga
• Begåfwar oss wår siälaspis,
På obegripligt wis.

A R I A.

Jesu kär, och Lifsens Förste!
Låt i stälen blifwa spord
Nåde-kraften af ditt bord:
Kom, och kom! och tig meddela,
Din förening kan oss hela;
Se wi längte, hungre, törste.

Chorus. **J**esu kär, och lifsens Förste!

Ditt dyra nåde
Försegla med din Anda i wår siäl,
Så är hon säll i tid och ewigt wål.

Recit.

Tillika säte
De tolf med Jesu, då
• Han, när de åte,

• För

• Sörkunnar för dem, öfwer bord,
• Bedröfwad dese ord:
Arioso. Jag säger sannerlig,
• Ut en af eder
• Mig döden reder,
• Som äter med mig.

Recit. • Lärjungarne bestörte af det talet
• De hörde, at en war i deras lag,
• Som dristade med grymhet gå i walet
• Om Jesu död; ty sade hwar för sig:

Chor. Ach! är det jag?

Recit. Men Jesus sade til dem flagelig:

Arioso. En af the tolf, som tar
• Med mig i fatet, mig förräder,
• Som David här om skrifwit här,
• Ut den mig nu med foten träder,
• Som äter med mig bröd: Litwål
• We

• Och usel är den arma siäl,
• Som wil så grymt förråda mig:
• Om hon til werlden aldrig wore född
• Det wore bättre wiserlig

Recit. • När Jesus stod af bordet upp, och lade
• Af flåden, tog han sig ett linneflåde om,
• Och började uppå
• Lärjungarne at två,
• Samt torckade med flådet, som han hade,
• När han til Simon Petrum kom,
• Och Petrus sade:

Ach! skulle du som är min Zerre
• Twå mina fötter? Jesus då
• Gaf honom swar: Tu wetst, ty wårre!
• Ej hwad jag gör, men du skal få
• Härefter wetat: Ja jag säger,
• Om du ej genom mig blir twagen,
• Ach! ingen del tu i mig åger;

Då wille Petrus ej allena
Om foten bli af Jesu tagen,
Men hand och hufwud låta rena.

A R I A.

Ach Jesu! jag mig gier
I dina händer, två tu mig:
Jag oren är, och wål behöfwer
Bli renad hela själen öfwer:
Dåt kropp och själ bli ren af dig.

Recit. När de loffsängen sagt, och stigit upp af bord,

Då gå de ut, och Jesus lade
Dem orden för, och sade:

Ariof.

I skolen alle denna natt
På mig förargas platt;
Ty här om finnes skrifwit:

När Herden nederlagen är
Förskingras fåren både här och där:
Men när jag har upståndnen blifwit,
Wil jag i Galiläen wara eder när.

Recit.

Men Petrus swarade här på:

Ariof.

Om hwar man wil dig öfwer gifwa,
Så wil jag litwål hos dig blifwa.

Recit.

Och Jesus sade då:

Ariof.

Jag säger sannerlig,
I natt förn Zanan gal
Den andra gången, skal du neka
Mig tredie resan med titt tal.

Recit.

Men Petrus wille här om tweska:

Ariof.

Ach Herre! För wil jag i döden gå,
Anat jag dig försakar så.

Recit.

Då kommo de til orten där,
Som Jesus plågat wara,
Och sade han: På rumet här,

Ariof.

Ariol. Sätt eder mer,
Sa länge jag går bort och beer;
Recit. Men Simon Petrus war
Med Jacob och Johannes qwar,
När honom ängst och bårwan helt betar.

CHORAL.

Utår Swenska Psalmboken No: 399: 2.

Sitt i döden gå wi här,
Andoch wi nu lefwe,
Ingen hörer vårt begår,
Som wil lifwet gifwa;
Ho kan slippa af thenna ö?
Wi måste allesammans dö
Och til asko blifwa;
Kyrie Eleeson! Christe Eleeson!
Är thet ej stor sorg och gråt,
Siäl och kropp skal skiljas åt? Kyrie Eleeson.

Recit. Och Jesus sade:

A R I A.

Själen känner grusligt qwal,
I dödens dal,
Mig ångslan bråkar utan tahl.

Recit. Och när han litet hade
Ifrån them gådt, söll han til jorden:
På ansichtet, och sade
Med bittra tårar dese orden:

A R I A.

WBba, min Fader,
Tu har al ting i händer;
Wil tu jag dricker thenna Kald,
Som tu mig sänder,
Är jag doch gläder.

Recit.

Recit. När Jesus kom tillbaka
Och fann dem alla
I sömnen ligga neder
Begynte han til waksamhet dem kalla
Och sade Petrus så: Ach! Simon söfwer du?
Och nu

Ariof. Förstår J ei en stund med mig at waka?
Waker och beder

At J ei må i frestan falla:

Ach! wachter Eder,

Ty löftet är förswagt.

Recit. Då gick han åter bort, och föll i bönen neder,
Med orden han tilldöne sagt.

C H O R A L.

Uttur Siewasta Psalmboken No: 307: 1. 2.

^{1.}
När wi i högsta nöden stå,
Och wete ingen tröst tilgå,
All mencklig hielp är of förment,
Fast wi förje bittid och sent.

^{2.}
Så är thet så wår tröst alien
At wi tillsammans i gemen
Sig åkalle, o HERRE Gud!
Tu hielper of af nöden ut.

Recit. Men när han kom igen, då wiste de ej hwem
De swarade i sömn och dwala,
När Jesus til dem åter börjar tala:

Ariof. Den tredie gången of; då sade han til dem:
Ach! söfwen J ännu och hwilen eders?

Si, stunden när
Til ändan leder

Då menniskiones Son

Af syndare med häbn

Til fånga tagas må.

Står upp, och låt of gå,

Den mig förräder är nu här.

Recit.

Recit.

När dese orden slutne woro
Kom Judas, som ibland de tolf ock war,
I följe med en wäldig skar,
Som swärd och stänger boro:
Han gaf dem uppenbar
Sin arga list med dese orden:
Wäl an! wi komme nu til orten, där jag wet
At Iesus wata plår; ty gifwen noga act;
Jag wil gå fram och ehr ett tecken wata
Med hålfning, tal och kyß: då wiser eder mact,
Och bruker här wid actisamhet,
At han ej må uhr edra händer fara.

A R I A. Judas.

Heltar med glastwen, nu hastwen I
stunden,
Låt Iesum bli bunden:
Mitt sinne nu brinner,
Jag längtar och trångtar
At skyla och kyla mit mod.
Ho wil allena
Förmena,
De männer
Och wänner,
At släcka harmen i hans blod?

Recit.

En Petrus dristelig i denna hop sig gaf,
Drog swärdet ut,
Och bögg med ett förtristadt slut
På drängen Malcho drat af.

C H O R A L.

Utur Swenska Psalmboken. No: 56: 2.

Ar egen mact war här förswag,
Thet måste wi selsive róna;

B

By

Sy gick för of till thetta slag
Christus, then kâmpen skidna.
Hæren Zebaoth bewiste of godt:
Then kâmpen god, som gaf of mod,
Han wan seger och åhro.

Recit. Då sade Jesus til den hop, som honom tog:

A R I A.

Fären gångne ut,
Med stafrar swård och spiut,
Alt fångerått mig gifwa;
Och si! jag har
I templet varit qwar
Hos eder länge nog,
Predikat där och lärdt,
Då eder hand mig icke snårdt;
Men nu, at skriften må fullbordad blifwa.

Recit. **S**irjungarne förstråkt undskydde denna sakra;
Och war en unger man i Jesu följe,
Som linneklåde bar til kroppens skiul och hölje;
Då han af dem blef gripen fast,
Låt han sitt linneklåde fara,
Och skydde bort med hast.

C H O R A L.

Utur Sweensta Psalmboken No. 215: 4.

Hu wille wäl werlden salig wara,
Rådtes hon icke den stora sakra
Som alle Christne lida:
Dherföre war redo och något lid,
För Guds Församling manliga strid,
Och hielp hans ord utsprida.

Andro

Andra Telet.

Recit.

Hör Jesus således war af dem til fånga lagen,
Blef han til högsta Prästen förder,
Där många woro af de lärde män,
Som wiste lagen,
De Äldste jämwäl ock med andra flere än;
Af dem blef Jesus sporder och förhörder:
Men gaf til swar,
Att, hwad han talat har,
Det wiste de nog alla;
Hans lära war ej lön, han lärde oppenbart.
Då wille de på witnen kalla,
Som låtit sig af dem försödra;
Men syntes klart,
Att deras tal war fult med afwund lögn och list,
Ty kunde deras ord ej fyllest gidra.
När någre witnat hade,
Framfomme två, som bore witne sist,
Och sade:

Chorus.

Wi hörde honom säga:
Jag wil Guds tempel nederriswa,
Det sedan genom mig skal upfatt blifwa,
På trenne dagars tid,
Sen jag det slaget mid.

Recit.

Då gingo de til rads at saken öfwerwåga.

A R I A.

Hertans Jesu, kan tu skåda,
Huru fräck tin owån står,
Uti afwunds arga spår?
Wil tin mækt ej nederträda
Then tig söker at förgidra?
Ach! hwad smålek måste nu

Tina kyska dron höra?
Hertat wil mig brista tu.

CHORAL.

Uttur Swenska Psalmboken No: 46: 5.

Erlden brukar margfaldelig,
Lögn, argbet och stärd emot mig,
Mång nådt och lönliga snaror,
Hjelp mig ther uth, o HERre Gud!
Och ifrån allan sabra.

Recit. Men den, som högsta präste-wäldet hade
Af harm til Jesum sade:

Ariof. Hwi swarar du ej in för mig
Til det som witnas emot dig?

Recit. Men Jesus teg doch still,
Och gaf platt intet swar.
Då Hannas åter, som med iswer uptänd war,
Spör honom til:

Ariof. Jag tig beswär,
Säg om tu Guds Son är.

Recit. Och Jesus sade:

Ariof. Jag året så,
I skolen också så
Mig se i Majestät,
I kraft och härlighet,
På Fadrens hand i högden sittia

Recit. Då sade Prästen när han kläden rifwit hade:

Arioso. Wi tarfwe nu ej witne mer,
I hören ju hwad hädelse här sker,
Hwad synes Ehr?

Recit. Då hördes alle ifrigt ropa,
At han af daga tagas borde;
Och Jesus med förackt och spott
De ganska hårdt och hästigt öfwerhopa:
Då Prästen af wenwål en förestänning gjorde,
Det nyttigt wor' och godt,

At en af folcket blefwo dödder;
Då blefwo säkert Gud försont,
Och folcket, samt med hela landet font.
Ty fölgde de hans råd,
Och sökte ordsak med stort öfwerdåd
Til Jesu dödd, för sig och sina bröder.

A R I A.

SWi dierfives du o grymma släcte
Så blindt i synden rafa fram?
Hwad har den kära Jesu brutit,
At du al list och afwand skutit
På honom? Tånef, betånef din skam.
Ach om tig tin arghet sträckte!
Enår dina listiga anslag tig qwälser
Förderfwet du winner och salighet sälser.

Recit. **S**i grymhet öfwerhand hos denna hopen tog,
Och dem ej syntes wara nog,

- At spotta slå och håda,
- Kindpusta och försmåda;
- De ögnelåcke på hans klara ögon lade,
- Samt gjorde honom stort öfög,
- Och sedan sade:

Chor. **S**åg hwem tig slog?

Recit. När Simon Petrus i Palatset gief,
Och hörde til hwad Jesum skulle hånda,
En tienstegwinna honom skåda fick,
Som låt sin ord til honom lånda.

A R I A.

Sig kan öfweriwo känna,
At du, som sätter här,
S 3

Uf hopen är,
Som plår med Jesu rånna:
Sin ögon mig påminner,
Att jag dig känner grant,
Och mången med mig finner
Det jag nu säger sant.

Recit. Men Petrus svarade här på

Ariof. Om den du säger,
Jag ingen kundskap äger.

Recit. I huset war en kobleid gjordes,

Där Petrus wärmdde sig,

Och önskte innerlig

Att han ej mera blefwo sporder;

Men hörde snart en tala så:

A R I A.

En mannen med sin wränga lära,
Hwar med han mycket folck försör,
Han söker sig därmed en äbra,
Att han i landet oro gör:
Uf detta anhang finnas många,
Som tråda i hans willo spår,
Och med sin arghet mäcka prångas;
Si! en af dem wid elden står.

Recit. Tu nekade och swor uppå,

Att han ej Jesum kände;

Och åter hände,

Att andre sade:

Chor. Tu äst en Galiläer,

Och en i följe wiserlig

Med Jesu: ty tin tunga röjer dig.

Recit. Då war ock Petri mun at neka helt benågen;

Ariof.

Ariol. Jag känner ej den mannen,
Om den I sägen.
Recit. När Hanan gol, och Jesus wände sig
Til honom, gret han bitterlig,
Och tänckte på de orden,
Som Jesus honom hade sagt förut;
Ty gick han i san bättring ut,
Och nedersöll till jorden.

C H O R A L.

Utur Swenska Psalmboken No: 59: 1.

S Herre Gud! gör nåd med mig,
För then misfönd, som är i mig,
Förlåt mig synder mina
Af stora mildhet tina,
Och för tine barmhertighet
Erå af min orättferdighet,
Och gör mig ren från synden,
Min brist kan jag besinna;
Ty min synd är alltid för mig,
Syndat hafwer jag allena mot dig,
För dig hafwer jag illa giordt;
Men tu blifwer sann uti tin ord,
Och winner så tu dömes.

Recit. Men när det led til dagen,
Då hölle de förnämste råd,
Och förde Jesus, i sitt öfwerdåd,
Bort til en Hednisk rätt,
Den, samme tid, Pilatus mände föra,
Där låto de sin grymma arghet höra:

Chor. Låt döda den ogjerningsman,
Som förl och buller gör och upror måst han lan.

Recit. Af detta rop, som folket hade,
Blef Jesus af Pilato i förhös
Infallad, hwilcken sade:

Aria.

A R I A.

Hela hopen på dig klagar,
 Du bedrager,
 Folket och stor oro gir:
 Keisarendom skatt förbiuder,
 Och du dig, som talet liuder
 Sil en Kung uphäwa tör.

- Recit. • Och när Pilatus mer af honom sporde,
 • Om han en Konung war,
 • Då fick han med sachtmodighet til swar
 • De ord af Jesu, som hans fråga fyllest gjorde:
 Ariof. • Du sadet: men mitt rike är ej hädan.
 Recit. • Hwaraf Pilatus nog ofkyldigheten fan;
 • Men doch entådan
 • Han märkte at ej Jesus emot sade
 • De klagomål, som hela hopen hade;
 • Ty sade han:
 Ariof. Hör! hwad the klaga;
 Hwad ondt om mig the förebraga.
 Recit. Men efter Jesus gaf ej något swar,
 Förundrade han sig at han så tolig war.

C H O R A L.

Utur Swenska Psalmboken No: 36: 1.

HERre! tu äst min enda tillflycht,
 Bekärma mig när jag warder förtryckt
 Af mina illwiljares skara.
 Jag hafwer bekändt tin godhet och macht,
 Ty lider jag småtel och mycket föracht,
 Af them som med syndene fara.

- Recit. Och som Pilatus fick af Jesu höra,
 At han en man af Galiläen war,

Eå lät han honom föra
Bort til Herodem, hwilcken Iesum hädde,
Och uti hwita kläder klädde,
Samt honom til Pilatum ätersändez;
Men som det war Pilati slut,
At Iesum, som offvldig, släppa ut,
Ty mente han på saken giöra ände.

A R I A. Pilati.

Jmänn och Judar plägen fordra,
Eil hegtiden en fånge fri:
Hwem wiljen I at det skal blifwa?
Jag Iesum wil i walet gifwa,
Och Barrabam: Hwem wäljen I?

Recit. **S**En Prästerne och de af hopen woro älst,
Intalte folcket, at de skulle hålft
Begära Barrabam,
Och Iesum ha til döden fram.
Och när Pilatus detta sporde,
Han åter dem en fråga gjorde.

Ariof. Hwad wiljen I med Iesum då?
Skal han med Barraba tillika löser gå?

Recit. Då ropte folcket hårdt:

Chorus. Tag honom bort!

Recit. Och åter blef af honom spordt:

Hwad hastwer han då illa giordt?

Men hopen ropte immerfort:

Chorus. Korsfäst, tag bort.

Recit. Och när Pilatus säg, at han ej kunde skaffa,

Hos folcket någon ro och fred,

Fulgiorde han på Barrabam den sed,

Som bruklig war, och slöt då Iesum låta straffa.

Choral.

CHORAL.

Uttur Swenska Psalmboken No. 82: 4.

Dhe fröme tryckas under,
 Till rof blir armas del,
 List spinnes upp och funder,
 Och rätten giörs til spel.

Recit. Då togo knecktarne hans kläder
 Af honom, och en purpurdräckt
 De klädde på: hans hustruud blef betäckt
 Med Crono, som war utaf törne giord;
 Då hela hopen honom häder,
 Med smålek och föräckt,
 Och bögde knå med desse ord:

Chorus. **S**ij, hwilken Kung af wälde och stor macht!

Recit. Men Jesus gick i sadan ynkelig präckt,
 Och drog med tolamod at bannad bli och slagen,
 Som Skriften hade sagt.

A R I A.

Sustwa anlet! hårde slag,
 Tina täcka kinder särar:
 Ach, hwad diupa blode såhrar
 Uppå ryggen städar jag!
 Rosen törnet kröna plår,
 Törnet rosen kröner här.

Recit. När domen af Pilato hördes,
 At Jesus skulle ledas ut,
 Och lida korsens död; då togo de til slut,
 Af honom mantelen, och klädde sedan på
 Hans egna kläder, när han skulle gå,
 Och bära korset dit han fördes;
 Då äfwen hände
 At Simon af Cyren af solsket twungen war,
 At han ock korset bar.

Aria.

A R I A.

Jag är tolig och förnögd
 Bliwa under korset bögd;
 Trots al werldens onda skara,
 Jag wil med min Jesu wara,
 Soligt lida är min frögd.

Recit. **S**eh efter Jesus matt och mäcra kraftlös war,
 Gafs honom åttickio at dricka
 Med galla mängder, at sig därmed wedetqwicka,
 Som en af folcket honom bar.

C H O R A L.

Uhr Swenska Psalmboken No: 158:7.

SAllust mig så bitter bliswer,
 När som galla biudes mig,
 Hvilken borde skänckas mig,
 Orighet jag från mig driswer,
 När man mig till hähn och spott,
 Kastar om en tiortel lott.

Tredie Delen.

Recit. **S**Om folcket wan uppå sin önskan stut,
 Då Jesus kom på platsen ut,
 Så bles han genast tagen,
 Och fast wid korset slagen,
 Samt hängd emellan röswarena,
 Som woro åfwenleds
 Korsfäste med: Men Jesu war allena,
 En sådan öfwerkrift utaf Pilato gifwen,
 På korset, som i trenne språk war skrifwen,
 At Juda Konung wore,
 Korsfästet. Då war folcket ej tillfreds,
 Med detta; utan förebore,
 At han ej Konung war, men gaf sig därför ut.

CHORAL.

Uttur Swenska Psalmboken No: 158: 17.
Jesu kors är al min ära,
 Och hans pina är min skatt,
 Ja, jag har mig föresatt,
 Att jag wil hans smålek bära,
 Hårdre lida allt föracht,
 Än behaga werldsens pracht.

Recit. Och alle, som förbi om korset trädde,
 Utbruste så, och Jesum swära hädde:

Chorus. Twi tig!
 Tu är en Kung rätt ynkkelig,
 Äst tu Guds Son, så stig med heder
 Af korset neder,
 Att man tilbeder tig.

Recit. Så gjorde ock de högste prästers hop,
 Kristlärde män, och de som äldst af folket wore
 Mot Jesum med sitt gryma småderop:

Chorus. Wij! Se Guds Son then store!
 Hielp dig nu sielf om tu förmår,
 Som förra har de andra kunnat hielpa:
 Ty om du Gud tilhiertat går,
 Han låter dig ej stielpa.

Recit. Men en af röfwarne, som war på korset hängd,
 Bad Jesum, at han ej från nåden bleswo stängd:

A R I A.

Herre, tu som al ting råder,
 Vät mig arma hulpen bli:

När mig döden nederträder,
 Hielp mig då at tina nåder:

Jesu hör, jag beder tig

Ödmjukelig,

Ja, jag wil ej släppa tig,

Förr än tu wälsignar mig.

Recit.

Recit. **O**ch efter Jesus säg, at rö swaren böffärdig
 Til honom wände sig;
 Du hölt han honom wärdig,
 At med sin blida mun så lüffligt honom swara:
 Tu skal i dag med mig
 I Paradiset wara.
 Da blef ock straxt därpå ett mörker, som betäckte
 At Solen med sit skien och kring om landet räckte:
 Och dödsfens bittra qwal så swära Jesum tryckte,
 At han brast ut i klageskri
 Och roppe jämmerlig:
 Eli, Eli lama sabachtani
 Det är: Min Gud, min Gud, hwi har tu lemnat mig?

A R I A. J E S U S.

Jämmerfulla tima:
 Du mörka tid!
 Ach! jag bäfwar wid,
 At Guds Nåde - strima
 Är i dunkel innelöckt,
 Kropp och Slät i wreden tryckt.

Recit. Da sade nägre til den ända,
 At orden annorlunda wända:

Chorus. Hör hwad han om Elia sade.

Recit. Men Jesus, som sulborða wille alt,
 Hwad före i skriften war om honom talt,
 Til slut mig törstar sade han; och då
 Lop en och tog en swamp, och kring med Isop lade,
 Upsylt med ättickio, hwarpå
 Han Jesum dricka gaf; då straxt en annan sade:

Arios. Hält lät oss ståda, om Elias, then han beder,
 Tar honom utaf korset neder.

Recit. När Jesus druckit af then bittra drycken,
 Och all ting war uppsylt i alla stycken;

,, Så ropte han,
 ,, Sin fader således an:
 ,, O fader! uti tina hand
 ,, Befaller jag min själ och and.
 ,, Da böjde han sitt hufvud på sin kropp,
 Och gaf sin anda opp.

C H O R A L.

Uttur Swenska Psalmboken No: 387: 6.

S Utle lif! o bråklighet!
 Ho tig kan rätt betrakta,
 Han må tin lust och hårlighet,
 Eij synnerligen ackta.
 Men döden är nu ingen död,
 En gång till lifwet fri från nöd,
 Förlofsning från elände.

Recit. I det at Jesus död på korset dignar nid,
 Begynner jorden sielfwa wid,
 Och bergen remna,

,, De döde sina gisfter lemna.

Men Höfwidsmannen, när han desse under sporde.
 Förfräctes han och detta utrop gjorde:

Ariolo. Wist war han en rättferdig man,
 Ja och Guds Son försan.

A R I A.

W ist och blödda själ och hierta,
 War ej mera hård än sten:
 Stora Himla liusen släckes
 Jorden bäfwar Bergen bräckes:
 Skal din hårdhet då allen
 Häraf känna ingen smärta?

Recit. Och alle som där stodo när
 Af ångest sig för bröstet slogo,
 När de alt detta sedt: Men qwinnos woro där,
 De sorg om Jesu drogo;

Tillika andre wänner ser,
Som stodo långt ifrån,
Och skadade uppå,
Sin Jesum den de nu på korset döder sägo:
Johannes och med Jesu moder war
Wid korset, där hon bitter klagan bar.

A R I A. Maria.

Ach min Son! min Gud och Herr!
Jämmer, we, ach! qual och nöd:
Hiertat wil i bröstet blöda,
När jag ser den wedermöda,
Ut min Son, min Gud är död.

O at jag dock kunde taga
Jesum utaf korset ned!
Och mitt hierta måtte blifwa
Grafwen, jag wil honom gifwa
Eiufsig hwila, ro och fred.

Recit. Men Joseph den en man i rådet war,
Doch hade ej bewilljadt deras råd;
Ty han delachtig war i lön af Jesu nåd;
Zog til sig driftighet, at bedia
Pilato, at han wille sig tilstādia
Af korset taga kroppen ned:
Och som Pilatus då förspöade
Om Jesu död, ty gjorde
Han Joseph nögd med sin begäran;
Då han, som gierna hade sökt den ähran
I grafwen lägga Jesum neder,
Insweppte kroppen med at heder,
Och honom in i grafwen bar.

Aria.

A R I A.

Så grafwen uprese wi Segerbaner,
Tig Segrande Jesu til åhra.
Ach! gif at wi ock måtte lära,
O Salighets Crona!
Att kämpa i döden och segra i tron
Då ewigt Halleluja gladelig sker.

Slut-Choral.

Utur Swenska Psalmboken No: 154: 11. 12.

Allan tid,
O Jesu blid!
Wårt hierta wi tig gifwa,
Att tu ther i hwila må,
Och så när of blifwa.

Ach Jesu Christ!
Wår tröst förwist,
Wi tig i trone bedie:
Låt tin pina Forß och Död
Lända of til glädie!

www.books2ebooks.eu